

ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), om, at det kun skaber Forvirring og en Uensartethed, som man har frygtelig ondt ved at faa Arbejderne til at forstaa, at han ved det selv samme Arbejde er forsikret i et Tilfælde, nemlig naar den paagældende Virksomhed af dens Udøvere drives som Næringsvej, hvorimod han ikke er forsikret, naar han udfører ganske den samme Gerning for en Mand, der kun i Ny og Næ udfører denne Virksomhed. Det foreliggende Lovforslag lægger hele Byrden paa Rederivirksomheden ganske paa samme Maade, som Loven af 7. Januar 1898 i sin Tid lagde hele Byrden paa Industriens og Haandværkets Udøvere, og dertil er der vel i Virkeligheden ikke meget at sige. Ganske vist maa enhver erkende, at det nærværende Tidspunkt ikke er synderlig indbydende til at lægge nye Byrder paa Skibsfarten, da det jo ikke kan bestrides, at Skibsfarten i de senere Aar og den Dag i Dag udfører sin Virksomhed under saa trykkede Omstændigheder som maaske aldrig tidligere. Men desuagtet har jeg den Forstaaelse af Danmarks Skibsredere, at man i det store hele ikke har noget imod at faa Loven gennemført. Man finder, at her er et Billighedskrav, som maa efterkommes, hvad enten man saa faar noget i sin egen Lomme eller ej — og det, der er gaaet i Redernes Lomme i de senere Aar, er ganske forsvindende. Mange af vore Rederier eller de større Skibsejere have vel snarere haft Tab end Gevinst af de senere Aars Virksomhed. Kun for en enkelt Gren af vor Rederivirksomhed har Forslaget taget en anden Stilling, nemlig de mindre og middelstore Sejlskibe. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) var saa udførlig inde paa den Betragtning, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til hans Udtalelser i saa Henseende. Jeg maa ganske billige, at Regeringen har taget det Standpunkt at lade Staten bære en Del af Byrden her, men jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at den Del, Staten vil paatage sig, er for lille. Jeg tror ikke, at de smaa og middelstore Sejlskibes Redere kunne taale at bære den ikke ringe Byrde, som ved Loven vil blive dem paalagt; imidlertid er dette vel ikke noget Kapitalspørgsmaal, men vel nærmest et Spørgsmaal, der kan være Genstand for yderligere Overvejelse og Forhandling med den højtærede Minister.

Hvis Loven nu imidlertid gennemføres paa det Grundlag og efter det Princip,

der indeholdes i den, ville vi paa væsentlige Punkter faa 3 forskellige Principper for vor Arbejds-Ulykkesforsikring. For det første det, som er nedlagt i Loven af 7. Januar 1898, dernæst det, som er nedlagt i Forsikringsloven for Fiskere, og endelig det, der er nedlagt i Forslaget her. Med Hensyn til det Lovforslag, som angaar Fiskere, vil det jo erindres, at man gik ind paa at lade Statsbidraget være ubegrænset, hvorimod Fiskernes Bidrag er begrænset til 5 Kr. Her gaar man den omvendte Vej, ladér Redernes Bidrag være ubegrænset og begrænser Statens Bidrag til højst 5 Kr. Jeg tror ikke, dette Princip er ganske holdbart, idet jeg, som sagt, ikke mener, at man kan paalægge de smaa Skibsfartsvirksomheder saa store Byrder. Det skal jeg imidlertid lade staa hen. Men den forskelligartede Lovgivning paa saa beslægtede Omraader, ja paa Omraader, der maa siges at være et og det samme, har henledt min Tanke paa det store, vigtige Spørgsmaal, som jeg henstiller til behagelig Overvejelse, om det ikke i sin Tid, naar vi vare komne saa vidt, at vi havde faaet Søfarten med ind under Ulykkesforsikringen, naar vi, som jeg haaber, ogsaa i en nær Fremtid faa Landbruget, Skovbruget o. s. v. med ind under Ulykkesforsikringen — og vi have jo i Forvejen Haandværk og Industri med og tillige indenfor vor sociale Lovgivning den bekendte Lov om Alderdomsunderstøttelse —, vilde være hensigtsmæssigt da at forsøge paa at sammenarbejde hele den Række sociale Love under det Synspunkt, at vi vedtage en Lov angaaende Arbejdsinvaliditet, hvad enten denne Invaliditet er fremkaldt ved Alder, ved Sygdom eller ved Ulykkestilfælde. Jeg tror, vi vilde gøre vel i dette, jeg tror, vi vilde afskaffe en stor Mængde Misfornøjelse rundt omkring i Landet baade hos Arbejdere og Arbejdsgivere, baade hos gamle og unge, om vi kom ind paa en saadan almindelig Kodifikation af disse Love og ind under ensartede Bestemmelser for hele den Række sociale Love, der jo hver for sig har sin meget store Betydning for den Del af Samfundet, man jo er pligtig at holde Haanden over.

Hvad selve Lovforslaget angaar, vilde jeg ogsaa gerne, ligesom de ærede Talere, der have haft Ordet før mig, gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg skal da begynde med § 1 — der er, tror jeg, et æret Medlem, der har haft Ordet før mig, der har nævnt det samme, men jeg erindrer det ikke bestemt —, hvor der staar, at „Søfolk i danske Skibe ere efter de i